

Sygnatura akt XV GC upr 1347/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 22 października 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XV Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Kurnicki

Protokolant: Ewa Manowita

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. we W.

przeciwko A. R., A. D., K. R.

o zapłatę 9165,18 zł

zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej **kwotę 9165,18 zł (dziewięć tysięcy sto sześćdziesiąt pięć zł osiemnaście gr)**

wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 20 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 1517 zł (jeden tysiąc pięćset siedemnaście zł) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1200,00 zł (jeden tysiąc dwieście zł) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt GC upr 1347/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 lipca 2012 r. powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanych A. R., A. D. i K. R. prowadzących Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. w formie spółki cywilnej solidarnie kwoty 9 165,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwani nie zapłacili całości należności za zakupiony towar.

W dniu 27 lipca 2012 r. Sąd wydał zgodny z żądaniem powoda nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwani w sprzeciwie z dnia 28 sierpnia 2013 r. podnieśli, że pozew jest przedwczesny, ponieważ powód nie wywiązał się z całości zobowiązania, jednocześnie nie zanegowali istnienia swojego długu. Wnieśli ponadto o zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwani w ramach prowadzonej przez siebie działalności zawarli z powódką umowę sprzedaży towarów potrzebnych do wyposażenia prowadzonej przez nich zakładu opieki zdrowotnej. Zakupiono towary za łączną kwotę 16 183,63 zł.

(bezsporne (pozew - k. 3, sprzeciw - k. 27)

a ponadto dowód:

- faktura VAT k. 4-5)

W dniu 22 marca 2012 r. oferta i faktura pro-forma zostały wysłane przez stronę powodową drogą mailową.

(dowód:

- wiadomość e-mail – k.44,

- zeznania świadka P. W. – k. 75

- zeznania świadka K. C. – k. 100)

Wraz z fakturą pro-forma dotyczącą roszczenia objętego pozwem strona powodowa złożyła odrębną ofertę na kwotę 8 503,68 zł (netto z rabatem) mającą dotyczyć wyposażenia sal chorych. Oferta ta nie została przyjęta przez stronę pozwaną.

(dowód:

- oferta zawarta w wiadomości e-mail – k. 48-49,

- zeznania świadka K. C. – k. 100)

Pozwani, tytułem zaliczki, dokonali częściowej zapłaty w kwocie 6 600 zł w dniu 23 marca 2012 r.

(dowód: potwierdzenie przelewu – k. 6)

Strona powodowa dostarczyła stronie pozwanej towar objęty umową sprzedaży.

(dowód:

- faktura VAT– k. 5-6,

- zeznania świadka P. W. – k. 75

- zeznania świadka K. C. – k. 100)

Pozwana A. R. w dniu 28 maja 2012 r. w wysłała faksem do strony powodowej reklamację, żądając wymiany wadliwego towaru na towar wolny od wad, wskazując, że dostarczony przez powódkę papier toaletowy doprowadził do zatkania kanalizacji.

(dowód: reklamacja – k. 50)

W odpowiedzi na reklamację strona powodowa wystawiła w dniu 4 czerwca 2012 r. fakturę korygującą, w której zmniejszyła należność o kwotę 418,45 zł, odpowiadającą wartości spornego towaru.

(dowód: faktura VAT korygująca – k. 7)

W dniu 30 maja 2012 r. powódka wysłała do pozwanego wezwanie do zapłaty.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 8-9)

Stan faktyczny w sprawie został ustalony na podstawie ww. dowodów uznanych przez Sąd za wiarygodne. Ich wiarygodność nie była też kwestionowana przez strony.

Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania pozwanej A. R.. W ocenie Sądu, przesłuchanie pozwanej było zbędne, ponieważ okoliczności, które miały być przedmiotem tego dowodu,

w szczególności w kontekście zarzutów podnoszonych przez pozwanych w sprzeciwie, nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia. Co więcej strona pozwana złożyła wniosek o przesłuchanie jej w drodze pomocy sądowej przed Sądem w Nowym Sączu dopiero na końcowym etapie postępowania – w dniu 8 października 2013 r., tj. na dwa tygodnie przed ostatnią rozprawą a ponad miesiąc po doręczeniu pozwanej wezwania na termin celem jej przesłuchania. Sąd zwraca uwagę, że przed Sądem w Nowym Sączu byli wcześniej przesłuchiwanymi świadkowie, a pozwana miała możliwość już na tamtym etapie złożyć wniosek o przesłuchanie również jej w ramach jednego postępowania przed sądem wezwanym. Na zamiar pozwanej zeznawania przez nią bezpośrednio przed tym Sądem wskazywał jednak wniosek pełnomocnika pozwanej (k. 53), który wnosił o odroczenie rozprawy, aby pozwana mogła uczestniczyć w niej osobiście. Pozwana jednak nie stawiała się osobiście na żadnej rozprawie. Wobec powyższego Sąd uznał, że wniosek o przesłuchanie pozwanej jest nie tylko zbędny, ale również zmierzający do przedłużania postępowania.

Sąd zważył co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na to, że strona pozwana nie kwestionuje istnienia spornego roszczenia. Strona pozwana podnosiła, że pozew jest przedwczesny, ponieważ powódka nie spełniła całości roszczenia. Bezsporny jest fakt zawarcia umowy sprzedaży między stronami jak i dostarczenie towaru widniejącego na fakturze VAT. W ocenie Sądu Powódka zgodnie z umową wykonała swoje zobowiązanie dostarczając wszystkie objęte fakturą towary. Wystawiona przez powódkę faktura VAT została w momencie dostarczenia towaru podpisana przez A. R.. Również w sprzeciwie strona pozwana nie negowała istnienia zobowiązania.

Zdaniem Sądu, pozwani nie udowodnili, że powódka nie spełniła części zobowiązania. Pozwani nie przedstawili żadnego dowodu na braki w dostarczonym towarze, co więcej nie wskazali nawet, o jakie braki miałyby chodzić. Pozwani podnieśli, że zamówionego towaru zabrakło na wyposażenie 12 sal. W ocenie Sądu, na zamówienie będące podstawą pozwu w ogóle nie wchodziły towary mające stanowić wyposażenie tychże sal. Sporne wyposażenie było objęte odrębną ofertą, która, jako że nie została przyjęta przez stronę pozwaną, nigdy nie doszła do skutku i która nie stanowi przedmiotu roszczenia.

Następnie należy zwrócić uwagę na reklamację, jaką złożyła strona pozwana. W reklamacji podniesiono, że część towaru objętego fakturą była wadliwa. Powódka zaakceptowała reklamację wydając fakturę korygującą, w której zmniejszyła dochodzone roszczenie o kwotę odpowiadającą wartości spornego towaru. Kwota ta nie stanowi przedmiotu niniejszej sprawy, ponieważ powód nie wnosił o jej zasądzenie.

Sąd biorąc to pod uwagę uznał, że roszczenie wynikające z faktury VAT nr (...) było w pełni uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Z uwagi na powyższe, w oparciu o art. 535 k.c. i 481 k.c. orzeczono jak w wyroku.

Orzeczenie o kosztach zawarte w wyroku wydano w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c.